

ελπίδα

ελπίδα, η, ουσ. [<αρχ. ἐλπίς], η ελπίδα· πρόσωπο ή πράγμα, στο οποίο ελπίζει κάποιος για κάτι: «είσαι η τελευταία μου ελπίδα κι αν δε με βοηθήσεις, θα καταστραφώ || η μόνη του ελπίδα πια, στη δύσκολη θέση που βρισκόταν, ήταν να του πέσει ένα λαχείο»·

- *αν παρ' ελπίδα*, αν χωρίς να το περιμένουμε, αν απροσδόκητα: «αν παρ' ελπίδα μου πέσει το λαχείο, θα κοιτάξω ν' αποκαταστήσω τα παιδιά μου»·

- *δίνω ελπίδα ή δίνω ελπίδες (σε κάποιον)*, με τη στάση μου ή με τη συμπεριφορά μου δίνω σε κάποιον την εντύπωση πως ενδίδω ή πως θα ενδώσω στις ερωτικές του επιδιώξεις: «τόσον καιρό μου έδινε ελπίδες με τα καμώματά της και τώρα κάνει πως δε με ξέρει». (Λαϊκό τραγούδι: *κι αν είχες πρόσωπ' άβαφο και τα μαλλιά κοτσίδες και σ' άλλους τόσους, σαν κι εμέ, τους έδινες ελπίδες*)·

- *η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία*, δηλώνει πως ο άνθρωπος ελπίζει πάντα ως την τελευταία στιγμή πως θα συμβεί κάτι, που θα ανατρέψει μια τραγική κατάσταση: «παρόλο που είχαν περάσει οχτώ μέρες απ' το σεισμό, τα σωστικά συνεργεία εξακολουθούσαν να ψάχνουν μέσα στα ερείπια για τυχόν ζωντανούς, γιατί η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία»·

- *μην κρέμεσαι ποτέ από μια μοναχά ελπίδα*, θα πρέπει να έχεις πολλές εναλλακτικές λύσεις στη ζωή σου, αν θέλεις να πετύχεις: «θα πρέπει να είσαι πολύ καλά οργανωμένος στη ζωή σου για να προκόψεις και να μην κρέμεσαι ποτέ από μια μοναχά ελπίδα»·

- *όποιος τρέφεται μ' ελπίδες, πεθαίνει της πείνας*, οι ελπίδες για κάτι καλό χωρίς παράλληλη προσπάθεια μας οδηγεί σε οικτρή αποτυχία: «κουνήσου, ρε παιδάκι μου, ενεργοποίησου για να πάει μπροστά η δουλειά, γιατί, όποιος τρέφεται μ' ελπίδες, πεθαίνει της πείνας»·

- *πάμε στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα*, βλ. λ. [βάρκα](#)·

- *πετώ με τα φτερά της ελπίδας*, βλ. λ. [φτερό](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας